SvenskaCanadaTidningen

Printed and published every Wednesday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at the office and place of business, 225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Telephone: Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.50
Halft år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	1.75
Helt år till Sverige	2.50
Halft år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Förlofningsannonser, Önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 cum. enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

AMERICAN ASSOCIATION OF MEMBERSHIP LABEL FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS

Torsdagen den 30 januari 1919.

UTMANINGEN från Western Labor News, pastor W. Ivens redaktör, för vilken redogöres på annat ställe i dagens nummer, kommer säkerligen att sätta myror i huvudet på regeringen. Den står här mellan två eldar. Om regeringen skulle insistera på, att Labor News efterlever de många konstiga cesurförordningarna och i handling visa detta genom att indraga tidningen och sätta pastor Ivens i fängelse, skall den säkerligen finna, att den slagit in på en väg, som leder, man kan aldrig veta vart. Pastor Ivens har i första hand Winnipeg Trade sand Labor Council bakom sig och i sista hand hela den organiserade arbetarrörelsen i landet. Om regeringen därför skulle gå den väg, som lagen säger, skall säkerligen en generalstrejk sättas i scen över hela landet. Utgången av denna kan man icke tvivla på. Regeringen blir tvingad att kapitulera och inför en sådan makt ådagalägga sin vanmakt. Men innan detta sker, kunna saker inträffa, som varje sansad människa ber en mild försyn bespara Canada — bolsjevikbacillen sprider sig. Om regeringen däremot icke vidtager några åtgärder mot Western Labor News och pastor W. Ivens, utan av rädsla för de organiserade arbetarna och en ganska solid folkopinion blundar för Labor News "brott" mot censurlagen, då erkänner den, att den utgivit förordningar, som den varken kan eller vågar enforcera. Och en regering, som antager lagar, som folket visar sitt öppna förakt och trots och vilka icke kunna enforceras, en sådan regering skola vi helst tala tyst om.

POLITISK AKTION står nu på farmarens program över hela landet. Manitoba Grain Growes kongress i Brandon uttalade sig i favör av sådan, kanske tydligare än någon farmorganisation hittills gjort. Denna kongress beslöt nämligen att avfordra parlamentsledamöterna löften, att de i parlamentet skola stödja alla de frågor, som rekommenderats av Canadian Council of Agriculture. Om de icke göra detta, skola farmarena se till, att deras liv i parlamentet icke blir långvarigt och skaffa sig nya representanter. United Grain Growers of Alberta, som förra veckan höll årsmöte i Edmonton, antog beslut i samma riktning. I Alberta voro farmarena kanske icke så drastiska, men deras beslut att överlåta åt varje distriktförening att själva besluta linjerna i denna aktion, innebär dock en önskan om politisk aktion.

Under mötet i Edmonton hördes, enligt referat i tidningarna, ständigt den frågan bland mötesdeltagarna: "Skall ett farmarparti organiseras?" Konferensens beslut om den politiska aktionen torde få utgöra ett svar i jakande riktning, uttryck för en vilja att det skall bli ett politiskt farmarparti i Canada. Man har tröttnat på de gamla politiska partierna och ser i allmänhet den enda räddningen utur den kapitalistiska anarkien att uppträda självständigt och efter egna linjer. Och om man lyckas komma överens med industriarbetarna och de återvända soldaterna, skall man säkerligen nå sitt mål: kontroll över landets politik av de producerande massorna.

EN KYRKA i New York, Church of the Messiah, har beslutat att följa sin pastor John Haynes Holmes, vilken varit djärv nog att lämna unitariantron för att begiva sig ut på sekterismens ännu oförsökta vägar. Detta beslut skall troligen hava ett ganska stort inflytande. Det är en brytning med traditionerna, som icke kan ignoreras även bland evangeliska sekter av protestantisk läggning. Sekterismen av alla slag har sett sina dagar, menar pastor Holmes. Kyrkorna äro till nytta i denna snabba och progressiva tid endast, om de äro i stånd att indentifiera sig med det behov, som alla människor känna, efter ledare och arbetare, som kunna föra mänskligheten framåt, genom tårar och blod om så behöves, mot ett liv av fullhet och frihet. "Den nya världen skall få liten användning för den gamla sektkyrkan. Den skall ha stort behov av en gemensam kyrka. Church of the Messiah måste för att fullfölja sin mission såsom jag ser den, bliva, icke en unitariankyrka, men en gemensam kyrka, där baptister, katoliker och judar äro välkomna." Så har nu pastor Holmes kommit till klarhet. Och hans församlings snabba svar var en tribut icke blott åt idén, utan även åt pastorns modiga uppträdande. Enligt detta beslut måste Church of the Messiah lämna den unitarianska denominationen, förändra sitt namn, göra sina bänkar fria och borttaga det historiska unitarinska systemet för dubbelt medlemskap. Det nya programmet är ännu icke färdigt. Det blir nog icke lätt för alla att så bryta med **även en så enkel** trosbekännelses som den unitarianska tradition och komfort. Men pastor Holmes har rätt. Kyrkan måste välja: antingen kraft och liv i en allmänsklig religion — antagligen socialism, menar mr Holmes — eller komperativ sterilitet och oduglighet i den nya värld, som ligger i födslovåndor. Man behöver icke nödvändigtvis dela pastor Holmes ekonomiska trosbekännelse för att inse det allvarliga i den utmaning, han kastat mot kyrkorna.

VALEN till den polska konstituerande församlingen skulle hållas den 26 januari — detta skrives före detta datum—, då alla medborgare, män och kvinnor, som fyllt 21 år, få deltaga i detta val. Mycket beror på detta val, och många krafter äro i rörelse. Av de kaotiska meddelanden, som föreligga, torde situationen vara, som följer: I Warschau finnes general Pilsudskis regering, som enligt konservativa kritici huvudsakligen består av representanter från det socialdemokratiska partiet och jordbrukarförbundet, och som av radikala kritici kallas anti-socialistisk. I Paris finnes den s. k. nationalkomitén, en organisation, som icke har någon egentlig politisk basis. Denna komité ledes av Roman Dmowski och representeras till stor del av Paderewski. Den är organ för godsägarnes och de klerikales grupp. Detta parti har genom synnerligen dubiösa metoder lyckats erhålla rkenet av att åtnjuta understöd från flere miljoner polacker i Amerika. Dess nuvarande mål synes vara att tvinga en reorganisation av Pilsudskiregeringen, innan valet äger rum. Som en våldsam coup d'etat, som försökts av greve Sapieha, icke lyckats, har man tänkt sig att använda politisk påtryckning. Den franska regeringen har vägrat att erkänna Warschau-regeringen, tills den uppnår en överenskommelse med nationalkomitén, och de brittiska och amerikanska missionerna i Warchau insistera på enhet, som tydligen även innebär koncession av Pilsudski-regeringen och Paderewski-gruppen. President Wilsons synes dock med en viss framgång motsätta sig den starka påtryckningen i favör av militär intervention. Dessa försök att manipulera polska affärer utifrån väcka indignation bland polska liberaler, i synnerhet som de misstänka, att målet är upprättandet av ett Större Polen på bekostnad av de icke-polska befolkningarna i Volhynien, Galizien, Posen, Ost och Västpreussen och Silesien i avsikt att, som ett quid pro quo, erhålla en generös del i den gamla ryska skulden till Frankrike och andra, sedan den polska regeringen kommit i beroendeförhållande till ententen. Ett sådant Polen skulle bli en vulkan i mitten av Europa, och det föreslås att åstadkomma detta med tillhjälp av utländska bajonetter! Under tiden rapporteras bolsjevikerna marschera mot Warshau och stå endast ett hundra mil från den staden.

ÄRO VI på rätt väg till politisk och industriell demokrati här i landet eller sker en återgång till reaktion och meningslöst politiskt förtryck? skriver Svenska Socialisten.

Den som iakttager händelserna å det politiska och industriella fältet får många och starka bevis för, att kursen ej går framåt i enlighet med tidens krav men att reaktionen nu för fulla segel styr mot fåtalsväldets kust. Aldrig förr i historien har man bevittnat en sådan glorifiering av förtrycket, ett sådant prisande av alla reaktionära handlingar, som nu äger rum över hela landet. Och aldrig förr har den besuttne och folkmaktsfientliga klassen så patetiskt slagit på demokratiens och frihetens strängar för att med de locktonerna förvilla och hypnotisera folket. Varje urbota bourgeoisgärning, utförd för att hindra folkets politiska, ekonomiska och intellektuella befrielse, förhärligas, klädes i demokratins kåpa och exponeras sedan, som ensant radikal och folkvänlig åtgärd till folkets fromma. På så sätt fortsätter kapitalismen att lura folket inte allenast från dess politiska inflytande utan också praktiskt taget från allt medbestämmande i livsviktiga frågor. Ja, man slår den stora massan med blindo, sedan man först fråntagit dem alla vapen till försvar.

I Daily News förekom en ledare, där man för sjuttioelfte gången med sofistisk färdighet förvandlar svart till vitt. Det är frågan om arbetarnas diktatur. Tidningen säger att ingen som förstår saken, "vill godkänna diktatur i någon form, eller privilegier och politik omsatta i dogmer." Detta påstående av Daily News är en svart lögn. Den kapitalistiska vapendragaren vet mer än väl, att det såväl finnes previlegier och politisk olikställighet i landet, att överklassen har previlegierna att dagligen bestjäla och förtrycka underklassen varigenom kapitaliseringen följaktligen utövar industriell diktatur, och, där den är i tillfälle, även politisk sådan. Så länge kapitalismen utövar diktatur kallas det "demokrati", men om arbetarklassen skulle bestämma över sitt eget arbete stämplas det som ett himmelskriande brott mot alla traditioner och mot samhället själv. Tidningen är emellertid nog fräck att även vädja till lönearbetarna själva "to repudiet" sådana arbetare som advokera mot fåväldet och för massväldet. Varenda talare och författare som gör propaganda för proletariatets diktatur visar att han är en dålig tänkare o. s. v. — enligt samma sofism.

Nu tro vi att å det industriella fältet borde det ske en djupgående omdaning, så att arbetarna kontrollerade industrin och de väsentliga produktionsmedlen. Arbetarna ha länge nog arbetat under korporationernas och industrimagnaternas fördärvbringande diktatur och löneslaveri.

Vad det politiska fältet angår så ha vi icke sett någon demokrati från vare sig det republikanska eller demokratiska partiet, (Sätt in konservativa och liberala här i Canada.—Red.) fast båda partierna avancerat ofantligt långt ifråga om demokratiskt frasiologi och ord för att dölja avsikterna. Men vackra ord och båldstora gester giva varken bröd eller frihet till ett folk. De användas i stället för att ytterligare fördröja det verkliga frihetsarbetet, den verkliga demokratiseringen, genom socialismen.

EN AV de frågor, som agiterat de västra provinserna, har varit det påstådda stilleståndet mellan kabinettsministrar i västern och Bordens vapendragare angående tariffen. Man har i parlamentet sökt få reda på, om ett dylikt stillestånd verkligen existerar. Det har på det kraftigaste förnekats av de ledamöter från västern, som sitta på unionistbänkarna. Men det försäkras av unionistpressen, och det framlägges av denna som ett argument för, att den politiska borgfreden skall fortsättas. Är detta den officiella hållning, Mr. Crerar och andra medlemmar av United Farmers' och Grain Growers' organisationerna intaga? Det kan icke tänkas, att farmarena, som så tydligt uttalat sina krav på frihandel, avsågo, att deras resolutioner icke skulle tagas allvarligt av landet. Dock är detta den enda tolkning, man kan giva unionistpressens uppgift, att tariffrågan skall uppskjutas ännu en session. Då The Grain Growers' Guide, mr Crerars organ, i ett av de senaste numren uppgiver, att "det är behov av mera organisation bland farmarena och större kooperation vid bruket av deras makt att erhålla politisk aktion mot att i detta land påskynda kommandet av de nya aeran av rättvis behandling," skall det då sägas oss, att sådana redaktionella uttalanden skola tagas med "a grain of salt"? Alla tecken tyda på en allvarlig sänkning i prisen på canadiskt vete. På grund av det fixerade priset i Förenta Staterna och en väldig skörd där, skall denna marknad bli stängd för canadensiska sädesodlare. I Europa kan möjligheten av ett stort veteöverskott tvinga ned priset på canadensiskt vete. Och dock är det i detta stadium, som unionistpressen uppmanar farmarena att avsäga sig rätten att framlägga tariffrågan i nästa parlament. Och allt detta göres, för att Clifford Siftons planer skola kunna utkläckas till förmån för unionistregeringens fader. Är detta den rättvisa behandling, farmarena ropat efter?

DÅLIGT samvete ha vi icke. Men vi kunna icke undgå att förstå, att märket A. N. i Ordet Fritt i detta nummer åsyftar S. C. T. i en del av sin uppsats, "Några tankar och erfarenheter av ett par okultiverade farmare". Vi ha nöjet känna mr. A. N. personligen, och vi ha anledning tro, att det icke är intelligens, som brister. Vi tro, att han genom den prostituerade kapitalistpressen blivit förd bakom ljuset i vissa frågor.

A. N. insinuerar ganska tydligt, att S. C. T. skulle ha agiterat för beslagtagning av sådana personers kapital, som arbetat hårt och varit omtänksamma, så att de ha några dollars över. Något sådant har aldrig inträffat, och A. N. har nog här sett spöken mitt på ljusa dagen. Det ser ut som A. N., vilken försvarar kapitalistsystemet, i fruktan för socialismen skulle ha fallit offer för de metoder, som exempelvis högertidningarna i Sverige använde sig av. För att vinna politiska segrar över socialisterna och de radikala sökte de med en viss framgång inbilla lantbrukarna, att socialisterna ville taga jorden från dem, vilket socialisterna aldrig ämnat. Nu börjar emellertid allmogen i Sverige få ögonen öppna för det ohållbara i detta påstående. Och även här i landet synas farmarna komma till klarhet i denna punkt.

S. C. T. har kraftigt understött Canadian Council of Agriculturs program. Detta program visar, att farmarena i allmänhet kommit mera till klarhet än mr. A. N. Om man betraktar det i sommarna, skall man finna, att det i själva verket är en ganska svår stöt mot kapitalistsystemet, att det är det första kraftiga slaget, som Canadas farmare rikta mot detta system. Och det blir nog icke det sista.

När vi tala om kapitalister mena vi icke våra farmare, som bruka jorden och kanske skaffa sig ett kapital på banken. Nej, med kapitalister menas de stora inträssena, industribaronerna, lantspekulatörerna, som utsuga folket, icke minst farmarena, som behärska politiken och stifta landets lagar både genom order-in-councils och marionetter i våra parlament. Deras makt måste, genom gemensam kraftansträngning av Canadas producerande befolkning, farmare och industriarbetare, omintetgöras. Deras fabriker, deras kvarnar, deras kylhus, deras jänvägar, deras land, deras banker måste övertagas av staten, av folket och opereras till förmån för dem, som producera. Samhället kan aldrig göra några framsteg, om icke dessa parasiter sättas ur spelet.

Folket börjar även komma till klarhet i denna sak. Världskriget kanske har gjort sitt till, att ögonen öppnats på många, som förut sovit. Men om det skulle visa sig, att farmarena i allmänhet behärskas av den tankegång, som går igen i A. N:s insändare, låt oss då erkänna, att detta krig, med dess miljoner döda, kämpats förgäves.

BOLSJEVISM synes även besvära mr. A. N. en smula. Och det klandra vi honom icke för, ty vi antaga, att han icke haft tillfälle att läsa något annat om Ryssland än de lögner, som varit publicerade i vår kapitalistpress. S. C. T. sitter inne med fakta om Ryssland, men har av tidsförhållandena satts ur stånd att använda dem. Vi skola emellertid lova mr A. N. att i en framtid framlägga hela den ryska situationen såsom den är. Och som vi veta att mr. A. N. är en ärlig man, så hoppas vi, att han då skall komma på andra tankar.

Nu skall icke mr. A. N. tro, att det blott är socialister och "bolsjeviker," som försvara den ryska sovjetrepubliken, och som önska säga sanningen om den. Det är flere personer av ganska konservativ läggning, som gjort det. De ha sett Ryssland på nära håll, de ha lärt känna fakta och för att skydda sitt samvete, ha de talat. Vi ha exempelvis en överste Robbins, chef för det amerikanska Röda korsmissionen till Ryssland, president Wilsons personlige vän. Han sändes till Ryssland. Han såg o. han talade. Han omtalade för en bedragen värld, att man ljugit på Ryssland. Det finnes även andra "borgerliga," som gjort detsamma. Vi ha även så gediga tidskrifter som New Republic och The Nation, vari Amerikas främsta intelligens medarbetar. Dessa ha sagt detsamma. Det finnes även andra fakta, som vi ha på hand, vilka giva en bild av Ryssland, som är helt olik den, vilken målas av vår prostituerade kapitalistpress, både den engelskspråkliga och den svenskspråkliga.

IMMIGRATIONSFRÅGAN beröres även en smula av A. N. Han säger bl. a., att en svensk tidning bör så mycket som möjligt befordra emigrationen från Sverige. Detta skall, enligt mr. A. N:s uppfattning, vara bra för en tidning ur ekonomisk synpunkt. Vi betvivla icke, att det skulle vara så. Men det är icke säkert, att det varken är vackert eller rätt att agitera för en sak, även om det skulle vara ekonomiskt inkomstbringande. Vi tro, att en svensk tidnings plikt i det avseendet bör vara att iakttaga ganska stor försiktighet. Vi tro knappast, att en svensk tidning har moralisk rätt till en direkt emigrationspropaganda. I synnerhet icke förrän det visat sig, att Canada ämnar bliva ett demokratiskt land, som är värt att bo i och värt att älska. Vi ha ingen rätt att locka landsmän från fäderneslandet, som nu med stormsteg håller på att demokratiseras, till ett land, som synes bliva alltmer preussiskt, ju längre tiden lider, som styres av en handfull envåldshärskare, vilka på egen hand och för slutna dörrar stifta folkfientliga lagar.

S. C. T. har protesterat mot prof. C. H. Lagers förslag, att svenska organisationer i Canada skulle anställa en emigrationspropaganda i Sverige. Och vi protestera fortfarande mot ett dylikt förslag, från vilket håll det än mände komma. Vi skulle som svenskar sänka oss djupt, om vi sammansvure oss härute och sökte beröva Sverige de medborgare, som det antagligen självt behöver. Ingen hederlig människa med någon svensk känsla kvar i bröstet kan ens tänka på att göra något dylikt.

Sedan ovanstående skrivits, ha pöbelupploppen i Winnipeg ägt rum. Det har nu visat sig, att den fredlige och lojale medborgaren icke går säker på gatorna, att han vilket ögonblick som helst kan bli överfallen och slagen av en pöbelhop, att hans egendom när som helst kan förstöras av samma pöbelhop, medan "samhällets skyddsvakt" gör litet eller intet för att skydda honom. I Sverige var man dock ganska säker till liv, lem och egendom. Anser mr. A. N., med detta för ögonen, att vi svenskar i Canada böra söka locka våra landsmän i Sverige till ett land med sådan underbar ordning?

MAN SKULLE tro, att politiska rättegångar och politiska fångar äro någonting som icke förkomma i det "fria" Förenta Staterna, men det är en typiskt politisk rättegång, som nyligen avslutats i Chicago med utslaget "skyldig." Victor Berger, medlem av socialistpartiets nationella exekutiva komité, Adolph Germer, partiets exekutiva sekreterare, Louis Engdahl, redaktionell direktör för National Socialist Press Service, William Kruse, skr. för Young People's Socialist League, och pastor Irwin St. John Tucker, en välkänd radikal prästman, blevo den 8 januari dömda för brott mot Espionage Act. Det är icke rättvist att bedöma domen på basis av tidningsrapporter. Men det är olyckligt, att denna dom kommer vid en tidpunkt, då kriget är över. Det är olyckligt, att vid en sådan tidpunkt, på basis av en mycket kritiserad lag, som tillkommit i stridens hetta, bestraffa en grupp av högt älskade politiska ledare, vilkas hederlighet står höjd över allt tvivel. I alla händelser känna socialister, och icke blott socialister, att rättegången var ett försök att få bort deras förkämpe i Washington, Victor Berger, som nyligen valdes för andra gången till kongressen. Domen skall verka synnerligen nedslående på dem, som tro, att lagen betyder rättvisa. Arbetarmassornas — d. v. s. den stora massan av folket — cynism, då det gäller lagmaskineriet är ett svårt handicap, med vilket Förenta Staterna ingår i den allvarstid, som nu ligger framför oss. Spionierilagen och censurlagen ha kanske mer än något annat närt denna cynism. De kunna icke för snart upphävas.

Som blivande presidentkandidat nämnes i vissa republikanska kretsar guvernör Burnquist i Minnesota.

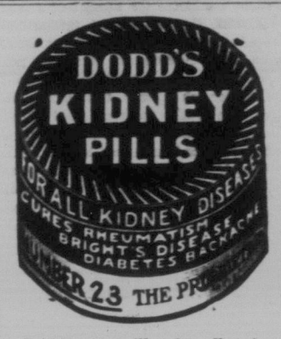

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och ryggverk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

The Royal Bank of Canada

Auktoriserat kapital $50,000,000. Inbetalt kapital $14,000,000
Reservfond $15,500,000.

President - - - - - - - - Sir Herbert S. Holt
Vice President and Managing Director - - - - E. L. Pease
General Manager - - - - - - - - - C. E. Neill

Alla slags bankaffärer utföras. Räkningar öppnas för enskilda personer eller korporationer. Penningar försändas till främmande land enligt lägsta möjliga avgifter. Speciellt uppmärksammas sparbanksavdelningen, där man kan öppna räkningar med $1.00. Ränta beräknas två gånger om året.

WINNIPEG (West End) BRANCHES
Cor. William and Sherbrook ..... T. E. THORSTEINSON, Manager
Cor. Sargent and Beverley ..... F. THORDARSON, Manager
Cor. Portage and Sherbrook ..... R. L. PATERSON, Manager

VÅR uppsättning av redaktionssidan har nu härmats av tre tidningar. Först anammades den av Norröna, sedan av Norden i Outlook och nu senast har den andliga svenska samtidan vid Logan ave — ehuru i mindre lyckad form — gjort en kraftan strängning att härma den. S. C. T. leder alltid!

•

Somliga bli flintskalliga av bekymmer och det ovett, de få. Och somliga synas få mera hår*). Så sågo vi häromdagen Brorsonen och kände knappast igen honom. Den förut något kala hjässan var nu täckt av ett vackert och lockigt hår. Troligen är det den varma väderleken, som gjort detta under. Det myckna och gnattande ovettet från visst håll tycks icke ta på Brorsonen!

•

En av våra prenumeranter tyckte, att vår rubrik för "Ordet Fritt" började bli något enformig och ljum i längden. Innehållet är ju så omväxlande och eldigt så! Isynnerhet sedan en viss person började reformera avdelningen! Vår vän föreslog därför, att vi skulle utbyta vår gamla rubrik mot denna

Vi accepterade detta anbud med glädje!

•

Denna rubrik till "Ordet Fritt" ha vi accepterat med tanke på det, som komma skall. I nästa nummer skola vi nämligen publicera slutuppgörelsen i den Axel Carlsonska s. k. polemiken. Vi ha samlat på hög. Det blir fina saker det!

•

Det är väl ännu i gott minne vad en hel del präster yttrade från prediksto larna efter krigsutbrottet, skriver den librala Västerbottens-Kuriren med anledning av att prosten Ahnlund i Umeå på tal om prästernas politiserande i ämbetet uttalat att "för all ogudaktighet, all orättfärdighet, all lognaktighet ,all kärlekslöshet måste varning komma från predikstolarna." Tidningen fortsätter:

Då uttalades sannerligen inga varningar. Flertalet "Kristi tjänare" fattade det som sin plikt att förhärliga kriget, de klandrade det svenska folket för att detta av bekvämlighet och räddhåga satt hemma i stället för att gå ut och ta sig ett reningens bad, som blodbadet till en början kallades, de framhöllo att vårt land hade behov av en återlåtning, och de försäkrade att efter en blodavtappning skulle den sjuka samhällskroppen bli frisk och stark. Frukterna av det hälsosamma "bad" som vissa svenska präster onskade att även vi borde njuta av föreligga nu. Men finns det någon av de svenska präster som förhärligat kriget som ännu vaknat upp och erkänt att han spritt falska och farliga läror? Visst inte! De sova "den rättfärdiges sömn" och framställa sig som Kristi tjänare och sanningens apostlar med anspråk på att få döma andra för ogudaktighet, orättfärdighet, lognaktighet och kärlekslöshet!

•

"Vi tidningsmän" bli anklagade för mycket. Nu senast ha ren person förebrått, oss att vi låtit påverka oss och skriva en spalt om dansen, vilket han betecknade som en struntsak. Vi måste erkänna, att vi verkligen blivit en smula påverkade. Vi hörde nämligen, att det fanns en mening i vissa kretsar, att dansfrågan skulle diskuteras. Och vi försöka alltid uppfylla våra vänners önskningar. Men den klagande kan vara förvissad om, att vi själva icke skola öda mycken energi på denna fråga. Redaktionellt ha vi långt viktigare frågor att tala om i dessa allvarstider.

•

Apropos viktiga saker — så ser det ut som om pennan sitter mycket löst på vissa personer, då det kommer till mindre viktiga saker. Då kunna de producera långa spalter. Annars hör man sällan eller aldrig från dem.

•

Man har även förebrått oss, att vi icke redaktionellt behandla fredskonferensen. Om man läser notisen på första sidan om Western Labor News och pastor Ivens skall man förstå orsaken. Men kanske då undrar, varför vi icke göra som mr Ivens. Well, vi äro först och främst "foreigners" och så ha vi icke Canadas hela organiserade arbetarvärld bakom oss. Det är skälet.

•

Restaurantpersonalen i Stockholm utgav en egen jultidning, kallad Skruven, pigg och rolig. I en bit om Folklynnet och uppassarna har Carl G. Laurin definierat den ideella restaurangvakmästaren så här:

Han skall vara välklädd som en diplomat och språkkunnig som en sådan bor vara, ödmjuk som en franciskanermunk uppåt, bestämd som en officer nedåt — köket —, alltid lugn och väluppfostrad, även om han skulle utsättas för orättvisa och kränkande beskyllningar. Han bör vara vinkännare, men icke dricka vin, och över huvud förstå alla gourmandisens finesser, ehuru själv ytterst måttfull och enkel i sin makt. Ja, sådana böra uppassare på en restaurang vara och så naturligtvis också kunna möta gästernas obligata oförnöjsamhet med diskretion och mottaga driksspengarna, i synnerhet om de äro alldeles för små, med en stilla tacksamhet, vilken får vara väl avpassad, så att den ej får karaktären av humoristisk kritik.

N. F. B.

*) Peruk naturligtvis.
Sättarens anmärkning.

FÖR SKIDSPORTEN i Winnipeg skulle vi bedja att få lägga ett ord. Denna vackra idrott har förr om åren utövats av skandinaverna i Winnipeg med icke obetydlig framgång. Den backe, som man byggt, blåste emellertid ned, och det såg ett tag ut som om man i år icke skulle få någon skidåkning. Det har emellertid lyckats några inträsserade personer att få board of tråde att anslå icke mindre än $1,000 för detta ändamål. En backe skall byggas och priser köpas för dessa pängar. Tävlingar äga rum den 15 februari, men backen är färdig redan om lördag den 1 februari. De, som äro inträsserade, kunna redan då börja att åka i backen och öva sig till tävlingarna eller endast för nöjes skull. Det är att hoppas, att svenskarna visa inträsse för denna sak och därigenom ådagalägga för "infödingarna", att vi icke äro så dumma, även då det kommer till idrott. För närmare upplysningar hänvisa vi till notisen bland Winnipegnyheterna.

Till 14 års straffarbete dömdes i torsdags i domare Windes rätt i Chicago 46-åriga mrs Hilda M. Exlund, vilken den 11 sistl. oktober med en förskärarkniv ihjälhögg sin man Frank Exlund. Platsen för det ruskiga dådet var makarnes hem i 4045 S. Wells st. Enligt hustruns uppgift, skulle mannen den sagda aftonen ha varit mycket enträgen i sin anhållan om pengar, vilka han ämnade köpa brännvin för. Slutet härpå blev en träta, och under denna var det som hustrun utdelade det dödande hugget, i blind iver, efter vad hon själv uppger. Under förhören kom det emellertid i dagen att hustrun, en stor och kraftig kvinna, vid flera tillfällen misshandlat mannen, och bidrogo dessa uppgifter till att domen blev fällande.

Världens Bästa Tuggtobak

COPENHAGEN

Den rikaste lukt.
Tuggtobaken som varar längst.

HOS ALLA HANDLARE.